

Rešiti izgubljene

Ta evangelij v resnici ne govori o ponižnosti. Vem, da ste slišali mnogo pridig o tem odlomku. In ponižnost je seveda dobra stvar, zato evangelij lahko razumemo tudi tako. Vendar ta evangeljski odlomek govori o tem, kdo gre domov opravičen.

Pobliže si pogledajmo osebe. Farizeja se prime slab glas, ker je ponosen. Toda pravzaprav govori resnico. Zato ga razumimo po njegovi besedi in predpostavimo, da se drži vseh zakonov in jih v službi Bogu še preseže.

Tudi cestninarja moramo vzeti dobesedno. Predpostavimo, da je v resnici grešnik. Zamislimo si tega pobiralca davkov, kako zmanjšuje dobiček, prijavlja do sedaj neznane davčne obveznike in poroča prijateljem.

Kakorkoli. Grešni pobiralec davkov je odšel domov opravičen, svetniški farizej pa ne. Kje je tu pravica? Kakšno opravičenje je to? Vse to vse vodi do resničnega pomena prilike. Prilika govori o opravičenju, ne o pravičnosti. Človeška pravičnost bo dala farizeju priznanje, cestninarja pa bo poslala v ječo.

Pravica pomeni, da je človek obravnavan prav; kazen ustreza zločinu in nagrada ustreza dosežku. Medtem ko opravičenje nekoga naredi pravičnega, tako kot tesar prilagodi ali celo združi deske. Deske nič ne naredijo za to, da bi bile prav naravnane. Vse naredi tesar. Na enak način niti farizej niti cestninar nimata nič s tem, da bi bila opravičena – Bog naredi vse.

To pa je farizejev problem. Z Bogom je hotel sodelovati kot enakovreden. Če bo naredil vse, kar Bog pričakuje, misli, ga bo ta prisiljen oceniti kot pravičnega. Ker je bil v srcu pravičen, je menil, da vsi odnosi temeljijo na pravičnosti.

Farizej nikoli ni začutil, da je prijateljstvo temelj osebnega odnosa. Nikoli se mu ni posvetilo, da so najpomembnejši medosebni stiki iznad obzorja zakonov. Ko se je poskušal opravičiti je prevzel Božjo službo opravičenja.

Cestninar je kljub svojim napakam ali celo zaradi njih spoznal, da se sam ne more opravičiti. Bil je predaleč - predaleč od Boga, predaleč od dobrega življenja. Niti se ni trudil opravičiti, pretvarjati, da mu je žal, ali obljubljal, da bo povrnil za svojo prevaro in spremenil svoja pota. Preprosto je rekel: »Bog, nisem dober. Usmili se me. Opraviči me.«

In Bog je bil vesel, da je lahko ustregel, ker je to tisto, kar Bog dela. Bog tudi ni pogojeval opravičenja s pokoro. Verjamem, da nas veliko pričakuje od cestninarja, da je šel domov tako zadovoljen, da je pol svojega premoženja dal revnim in prenehal goljufati. Pričakujemo, da bo šel naslednji teden v tempelj in rekel: »Gospod, sem nov človek. Ob sobotah grem v tempelj, dajem desetino in se postim. Enako kot farizej.«

Verjamem, da Bog opraviči in reši vsakega. Tudi tiste, ki si tega ne zaslužijo. Tudi tiste, ki nočejo biti rešeni. Se je izgubljena drahma začela vrteti, da bi jo našli? Ne, ker potem ne bi bila izgubljena. Je izgubljena ovca blejala, da bi bila najdena? Ne. Ker je hotela biti izgubljena, je zapustila čredo.

Jezus je prišel rešiti izgubljene. Ne samo zaslužne-izgubljene, ne samo skesane-izgubljene. Preprosto: izgubljene.

(vir: www.celebration.com)

prevedel: Bogdan Rus OFM